

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Печатница „ИЗГРЪВЪ“. Телефонъ 55.

Редакторъ
ПЕТКО ПЯВ. ПОПОВЪ

Годишенъ абонаментъ 80 лева
Реклами по специална тарифа.

Отъ днешния брой 695 брой „Северно Ехо“ започваме да изпращаме на всички стари абонати. Ония, които нежелаятъ да получаватъ вестника, умолява ме ги да го повърнатъ.

НАШИЯТЪ ПЪТЪ

На 26 септември м. г. съ голѣмъ ентузиазъмъ, твърдостъ, въра и най добросъвестно изпълнение на своя журналистически дългъ ние направихме в „Северно Ехо“ ежедневникъ.

Цѣли сто дни ние се борихме съ всички незгоди, пречки и вероломства, които ни се правиха отъ разни заинтересовани срѣди. Сто безсънни и безкрайно тежки нощи ние бдѣхме надъ своята рожба. Насъ не ни победиха; ние доброволно отстъпихме, съ съзнанието да не дѣваме нови и излишни жертви.

Отъ насъ повече не може да се иска. Ние дадохме всичко което можяхме, като най-честно изпълнихме своя дългъ на журналисти.

Ние се принуждаваме да се върнемъ отново къмъ седмичното издание на „Северно Ехо“.

Ние знаемъ какъ мнозина ще преценятъ това наше повръщане — дори някои какъ ще злорадствуватъ! Но това насъ не ни смущава, защото сжко знаемъ каква голѣма радостъ ще бѣде за ония, които цѣли дванадесетъ години сж били редовни четци на „Северно Ехо“ и сж го чакали и чели съ голѣмъ интересъ.

Нашиятъ дългъ сега е, да поднесемъ на читателитъ си вестникъ, който да бѣде едно истинско огледало на нашата общественостъ, винаги съ пълна и подбрана информация отъ политически, културенъ и стопански характеръ, засѣгащъ Плевенъ и окрѣга.

Ние не обещаваме това, защото преди всичко то е нашъ дългъ. Както преди, така и сега ние ще го изпълнимъ най-добъ като съвестно.

КОЙ НОСИ ОТГОВОРНОСТИТЪ?

Не само въ социалния, политическия и стопанския животъ сжществува криза. Криза сжществува и въ природата. Винаги тя е щедра презъ зимата съ вихри и бури, съ снѣгове и ледове. Тя е голяма епо-оскъдна съ своитѣ стихии. Дали тя, по милостива, по-хуманна и по-сърдечна отъ човѣшката немилостъ и жестокосърдечие е, че идва на помощъ на сиромашта, да улесни живота поне откъмъ топло и дреки; или пъкъ тъкми голѣми изненади и катастрофи презъ лѣтото; или пъкъ иска да напомни на хората да бждатъ по-човѣчни и тя първа дава примѣръ за това? Не знаемъ.

Това, що знаемъ е, че министерската криза и кабинета на г. Мушанова съвсемъ не задоволиха очакванията на обществото. То е недоволено. Не дипломатически тактъ то видѣ въ постъпките и отношенията на първия министъръ въ разрешаване на кризата. Не! Въ парламента това се охарактеризира като умение, като дипломатическа ловкостъ. Напротивъ, въ тия извивания и лавирания на г. Мушанова доброто и честно гражданство вижда само едно пречупване на волята и на грѣбнака и го характеризира като нѣщо недостойно. То е възмутено отъ тоя начинъ на третиране на върховнитѣ интереси на страната. То мисли и е дълбоко убедено, че катастрофитъ въ миналото се дължатъ именно въ това повърхностно отнасяне къмъ интереситъ на народа и държавата. Въ тоя начинъ то вижда липса у държавника на най-ценнитѣ, най-необходимитъ, най-сжществени качества и добродетели — честностъ и доблестъ, самоотрицание, толкова необходими да се управлява една държава и да се защищаватъ интереситъ на народа. Явно е, че на г. Мушанова липсватъ тия качества.

Ако той ги притежаваше, другояче би се разрешила министерската криза. Ако той не пречупваше волята и грѣбнака си предъ партизанската суета на г. Гичева, той щѣше да има по-голяма подкрепа въ парламента, защото явно щѣше да стане за всички, че той служи искрено на интереситъ на държавата, не на тия на партията си или на коя да е друга такава. Сега той изгуби шансоветъ за подкрепа; защото не него ще подкрепватъ и чрезъ него интереса на държавата, а хищничество на партизани, които съ всички сили се стремятъ да обърнатъ държавата на своя

мушва и сиропиталище на неджгавтѣ си сепартизани.

Въ реда на тия мисли и размисли ние се повърнахме назадъ и заключаваме че, ако имаше на времето и въ случая честни по мисълъ и патриоти по душа държавници, ние нѣмаше да преживѣемъ страшитѣ катастрофи. Нагрозно тѣ се криятъ задъ личността на царъ Фердинандъ, като единственъ и главенъ виновникъ за катастрофитѣ. Пента се: какво щѣше да прави царъ Фердинандъ съ своитѣ луди желания, ако нѣмаше кой да го слуша? Ако имаше хора съ доблестъ, които да мислятъ главно за народа и държавата, а не за своето положение; ако имаше хора готови на всички жертви предъ олтара на отечеството? Какво щѣше да прави царъ Фердинандъ самъ, безъ министри, безъ военачалници? Но увак! — всички бѣха пречупили волитѣ си и лакейничествували предъ царската воля съ наивната, съ просташката мисълъ, че не тѣ, а той ще носи отговорността!

И никой не се прѣтвояпостави о време, за да се пречути неговата воля, а не тѣхната. А неговата щѣше да се пречути волею неволею, и катастрофитѣ щѣха да се избѣгнатъ.

Не виждаме ли и днесъ пречупване на воли и грѣбнаци? Не виждаме ли и днесъ, че вървимъ къмъ катастрофи, къмъ разруха на държавата? Предъ очевиднитѣ факти съ страшни послѣствия, трѣбва ли да доказваме това?

— Излишно! Д. Мирчевъ.

Протестътъ на учителството отъ Плевенския окрѣгъ

Учителѣ жертва на селскитѣ лихвари

Учителскитѣ дружества отъ Плевенска, Ловчанска, Тетезенска и Никополска околии сж отправили резолюции до правителството, съ които протестираатъ противъ нередовното и ненавременно изплащане на заплатитѣ.

Въ резолюциитъ учителството отъ тия околии иска подобрене на материалното му положение и навременното изплащане на заплатитѣ.

Споредъ писма, които получаваме въ редакцията, има учители въ нѣкои села отъ тия околии, които не сж получили заплати за 3—4 месеца. Нѣкои отъ тѣхъ сж били даже принуждавани да взиматъ пари съ голѣма лихва отъ разни селскитѣ лихвари.

Дѣлото „Северно Ехо“ — Вас. Мариновъ

Прекратено по искане на обвинителя

Онзи день въ разгледя дѣлжени сждъ се тукъ заведено срещу нашия редакторъ отъ плевенския народенъ представителъ В. Мариновъ, по поводъ едно запитване печатано преди нѣколко месеца въ отѣла ни „Обществото иска да знае“, което той смѣтналъ, че се отнася за него.

Предъ сжда нашия редакторъ заяви, че той може да посочи автора на антрефилето, който е готовъ да каже точно кога визири въ него.

По искане на защитницитѣ на Мариновъ дѣлото се прекрати.

За новитѣ ж. п. линии въ окрѣга

Линията Сомовитъ — Никополъ не е предвидена

Дирекцията на желѣзницитѣ е решила презъ тази година да се продължи постройката на ж. п. линия Ловечъ — Троянъ. Постройката на линията Сомовитъ — Никополъ тая година не е предвидена. Въроятнъ е че се изчакна напратата на пристанището, материалитѣ за което били вече готови, а следъ това ще се пристъпи къмъ постройката на линията.

Подпомагане на пострадалитѣ отъ чалгѣта и градушкитѣ

Колко души ще се подпомогнатъ въ плевенско

Отъ нѣколко дни въ тукашния клонъ на замледѣлската банка се осребряватъ боноветѣ дадени срещу зърнени храни и се изплащатъ помощитѣ на пострадалитѣ отъ чалгѣта и градушкитѣ. Изплащането ще се приключи въ понеделникъ, 15 т. м. Клонътъ ще подпомогне около 1,500 души земледѣлци стопани въ размѣръ на два милиона лева.

Опредѣляне на жребцовитѣ станции въ окрѣга

Свикване на скотовѣдния комитетъ

Въ понеделникъ, 15 т. м., въ Плевенъ ще заседава окрѣжния скотовѣденъ съветъ, който ще се занимае съ опредѣляне на жребцовитѣ станции въ окрѣга, тѣхната издрѣжка, контрола и пр. Станциитѣ ще се откриятъ на 1 мартъ т. г.

Въ цѣлия окрѣгъ ще бждатъ открити 45 станции. Отъ тѣхъ 25 ще бждатъ въ Плевенска околия.

Следъ разцеплението на плевенскитѣ земледѣлци

Две дружби — два клуба

Плевенската земледѣлска дружба се е раздѣлила окончателно на две групи, като и двѣтъ групи иматъ поотдѣлно свои клубове.

Клубътъ на групата около пом. кмета Г. Качармазовъ е именуванъ на м-ра на търговията Дим. Гичевъ, а този на групата около Г. Червенковъ — „Янко Забунувъ“.

Впечатлението е, че постоянното присъствие на земледѣлския съюзъ е отказало да се меси въ споровѣта на двѣтъ градски дружби.

Четете „Северно Ехо“

За блоковото прегрупирване въ общинския съветъ

Въпросътъ се поставя на ново обсмѣждане

Поради промѣнитѣ, които напоследъкъ станали по въховетѣ на управлението, инициативата за новото прегрупирване на блоковитѣ партии въ нашия общински съветъ бѣше почти изоставена.

Съобщаватъ ни, че следъ свикването на общинския съветъ, което ще стане презъ идущата седмица, въпросътъ за прегрупирването на блоковитѣ партии ще бѣде поставенъ на ново обсмѣждане и се вѣрва, че ще се постигнатъ желанитѣ резултати.

Успѣхътъ на кооперативнитѣ млѣкарници въ окрѣга

Раздвижване всрѣдъ говедѣдцитѣ

Въ последно време се забелезва едно силно раздвижване на стопанитѣ говедѣдци отъ Плевенска, Ловчанска и Луковитска околии. Една отъ причинитѣ за това сж добритѣ блестящи резултати на кооперативнитѣ млѣкарници. Такива млѣкарници въ нашия край има въ селата Долни Джбникъ, Горна Митрополия, Горни Джбникъ, Петърница, Крушовица — плевенско, Дерманци, Бежаново — луковитско, Гозница, Хлъвене, Лѣтница и Радювене — ловчанско. Отъ млѣкарницитѣ въ горнитѣ села най-добре работятъ гознишката, долно джбнишката, горно-митрополската и хлъвенската.

По инициативата на земледѣлската катедра е предприето организиране на нови кооперативни млѣкарници още въ нѣколко села въ окрѣга.

Радостното събитие за българския народъ

Новата българска княгиня. — Поздравителната телеграма на окрѣжния управителъ

Вчера, петъкъ, въ 9 ч. и 45 м. преди обѣдъ въ софийския дворецъ Нейно Величество Царица Йоанна, княгиня Савойска, се е освободила отъ брежностъ и е родила отроче отъ женски полъ — една българска княгиня. Нейно Величество и новородената княгиня, споредъ снощнитѣ съобщения отъ столицата, се намирили въ отлично състояние.

Вестта за радостното събитие въ българския царски дворецъ се разнесе бързо изъ цѣлата страна. По нареждане на правителството днешния день е обявенъ за неприсжтственъ, като навсѣкжде ще бждатъ отслужени благодарствени молебени.

Още вчера плевенския окрѣженъ управителъ г. Н. Шумеловъ отправи до Тѣхни Величества Царьта и Царицата следната телеграма:

— „Ваши Величества, за Вашата рожба и народна радостъ, приемерте моитѣ и тия на населението отъ Плевенския окрѣгъ пожелания за здраве, дългоденствие и семейно щастие. Молимъ милостта и благословията на Всевишния — новата ни княгиня щастие на цѣлъ народъ да носи и негова любимка, надежда и упование да стане“.

Тази сутринъ въ 10 и пол. часа въ църквата „Св. Николай“ ще бѣде отслуженъ молебенъ за здравето на майката — царица и новородената княгиня.

Молебени ще бждатъ отслужени и въ всички градове и села на окрѣга.

Народътъ иска облекчения

И бързи, смѣли и решителни реформи

До министър-председателя съ копие до вестницитѣ отъ с. Горни Джбникъ — плевенско, е отправена следната телеграма:

Сждебнитѣ изпълнители почнаха да действуватъ. Селското население загива. Плащанията невъзможни. Създаденитѣ закони не дадоха облекчителни резултати. Обезкредитиха населението, расипаха дребнитѣ и срѣднитѣ слоеве. Дайте бързи, смѣли, решителни реформи, намалете задълженията включително 1931 година най-малко 5 на сто, дайте две годишенъ безлихвенъ мораториумъ, дълги годишни плащания, намалени лихви, уравновете стокитѣ съобразно земледѣлското производство. Председатели бюрата: демократи — Трифоновъ, земледѣлци — Крайевъ, национали — Петковъ, радикали — Торбовъ, говоръ — Ялчевъ, Буровъ — Гешковъ, стамболовисти — Веговъ, говоръ — Цанковъ — Кузмановъ.

Юбилеятъ на Д. Немировъ

Подета е инициативата за чествуване въ Плевенъ юбилей на писателтъ Дзюри Немировъ. Чествуването ще стане въ началото на м. февруарий, като за случая ще бѣде организирано голѣмо литературно-музикално утро, на което ще бжде поканенъ да присѣтствува и юбиляра.

Иванъ Бакърджиевъ поради трауръ не приема на именния си день.

1000 телефонни запитвания се правятъ ежедневно отъ единъ месецъ насамъ въ дирекцията на кино „ЕЛЕКТРА“, кога ще бжде поставенъ

Конгреса танцува

500 нѣжни гласове звѣнятъ на телефонъ 251 и отправятъ своитѣ молби: дайте ни възможностъ частъ по-скоро да видимъ нашия любимецъ

ВИЛИ ФРИЧЪ въ Конгреса танцува

Други 500 груби гласове бръмчатъ пакъ на телефона и запитватъ, нѣма ли да дойде тоя щастливъ за насъ день, да видимъ божествената

ЛИЛЪ ДАГОВЕРЪ

ЛИЛИАНЪ ХАРВЕЙ въ Конгреса танцува

друга 1000 души всѣкидневно правятъ своитѣ лични запитвания въ касата на киното

КОНРАДЪ ВАЙДЪ

участува ли въ

Конгреса танцува?

Нашиятъ отговоръ е:

участуватъ всички отъ понеделникъ, 16 т. м., въ

КОНГРЕСА ТАНЦУВА

само въ кино „ЕЛЕКТРА“.

НА КЪДЕ ОТИВА СВЪТЪТЪ

Заразителният примър на една кръвожадна епоха. Две деца — убийци, които действуват със неопикуема жестокост

След войната престъпността се бързо разраства. Убийства, редкост до тогава, станаха най-чести явления. Селото вземаше, а и сега още продължава да взема най-големия дял в тях. Мнозина мислят, че това социално зло, наследено от войната поради забравянето на характера и обшуването със смъртта, след време ще намали размирителните си, ако не съвсем да изчезне. Тяхните предположения, обаче, излъзоха погрешни. Въ големия брой престъпници — убийци въ затворите се вижда, че това явление, не само че повече се разраства, но дори застрашава до известна степен, тъй да се каже, и нормалния живот въ страната, защото повечето от убийствата сж почти безъ причини, или за маловажни такива.

Тъзи дни въ единъ от пловдивските вестници директорът на пловдивския затвор г. Челебиевъ дава единъ пасаж от обвинителния акт на

две деца — убийци,

който изумява отъ ужасъ всъки, който го прочете.

— Неотдавна — пише г. Челебиевъ — Доко Стояновъ Джамбо, 13 годишен, отъ с. Демирджилери, пловдивско, съ още двама свои съселани паселъ селскитъ свине. Презъ това време Доко убива прасето на Иванъ Макамовъ отъ същото село. Понеже Лазаръ Колевъ Николовъ, ученик отъ първо отделение, издалъ предъ общинската властъ Доковото престъпление, за което майката на последния ще плати обезщетение отъ 500 лв., Доко намислилъ да заколи Лазарчо съ съдействие тона другаря си Дончо Танчевъ Джуровъ, на 12 год., който пъкъ се съгласилъ на това деяние, понеже бащата на Лазарчо, преди известно време, му удерилъ една плъсница. Това намърение у тяхъ се уформило въ решение и се затвърдило.

Единъ денъ Доко наточилъ ножа си, който носелъ, начерталъ плана, съ който ще действува и го съобщилъ на другаря си Дончо. Последниятъ напълно го възприелъ. Вечерта се събрали двамата и решили какъ да примамятъ Лазарчо въ училищнитъ нужници, където да го заколятъ. Съ тази целъ на следния денъ Доко отишелъ да търси Лазаръ, когото намърилъ на мегдана да свири съ кавалчето си. Той го повикалъ подъ предлогъ, че ще му даде една дрънова тояга, която билъ скрилъ въ училищнитъ нужници и го повелъ нататъкъ. Минавайки край купа каманя, където останалъ да чака Дончо, последниятъ се присъединилъ къмъ

тѣхъ. Тримата прескочили телената ограда на училищния дворъ и отишли къмъ нужниците.

Една страшна сцена

Като влѣзли въ нужника, Доко затворилъ вратата, повалилъ на земята Лазаръ, запушилъ му устата съ кърпа да не вика, извилъ главата му като на яре и съ наточения ножъ започналъ да реже шията му. Той търкалялъ няколко пъти съ ножа, за да отреже главата му, привлѣкалъ го до дупката на нужника, навелъ го да тече тамъ кръвта, бръкналъ съ ржка въ отворената рана на шията за да провери дали е отрязанъ гръкляна и като се убедилъ въ това, го изостабилъ. Презъ всичкото това време Дончо пъкъ държалъ Лазаръ за краката да не мърда.

Следъ това Доко отишелъ на чешмата, измилъ добре ножа и ржчетъ си. После двамата Абрауновци спокойно си отишли по домоветъ си. Смъртта на Лазаръ последвала моментално.

Двамата убийци, едва на 12—13 годишна възраст, се държатъ възмутително спокойно въ малолѣтния затворъ. Това прави впечатление на цѣлата управа отъ затвора. Тѣ дори и въ затвора, забравяйки, че не сж вече на свобода, проявили склонностъ къмъ другъ видъ престъпностъ — кражба. Това говори, че тѣ и тукъ, задъ решеткитъ, продължаватъ да вървятъ по наклонената плоскостъ на своитъ престъпни наклонности.

Спокойствието и хладнокръвие,

съ което е замислено и извършено убийството, ни убеждава по единъ категориченъ начинъ, че ние стоимъ предъ една страшна действителностъ. „Доковци“ и „Дончовци“ сж наши деца и частица отъ младата българска генерация. Ние, голѣмитъ, сме ги създали и тъй сме ги възпитали.

Нека отговорнитъ фактори се замислятъ върху начинитъ, по които трѣбва да се подемъ борбата за стасение на децата съ порочни наклонности. Училищата и църквата трѣбва да отворятъ по-широко вратитъ си за благородни дѣла.

Дава се подъ наемъ хотелъ „Искъръ“ на ул. Александровска — сръ пазаръ съ 8 стаи, 20 легла, ресторантъ, заедно съ всички мебели, дворъ за каруци, яхъръ за около 50 коня и др. на много износни условия. Споразумение въ хотела.

Рекламата въ „Северно Ехо“ постига целта си.

АКО ГРЪШИМЪ, ПОПРАВЕТЕ НИ!

Празницитъ, които изм. наха, съ своитъ семейни празнувания, дадохъ възможностъ на по-възрастнитъ да влѣзатъ въ контактъ съ малкитъ.

Мислитъ на голѣмитъ сж на лице:

— Какво даваме ние на новитъ поколения. Какви обичаи имъ завещаваме. Колко отъ обичаитъ сж български!

Не на всъки въпросъ отговорътъ ни може да задоволи всъкиго.

И неминуемо се питаме: — отклонението отъ обичаитъ на нашитъ дѣди на кой пътъ ще ни изведе?

Малкитъ можяха по празницитъ да покажатъ какво знаятъ.

Безспорно тѣ знаятъ много повече отколкото знаемъ ние на тяхната възраст.

Прави впечатление, обаче, една еностранчивостъ, че даже тенденция

— стиховетъ, които ни се декламиратъ сж все „за врабчето, което трепери отъ студъ и моли за зрънчице“, за „клетата вдовица“, за „сирачето, което си нѣма нийде никого“ и пр.

Наистина, въ нашитъ дни, въ които човѣка и човѣчината не съ свѣщъ, а съ прожекторъ срѣдъ бѣли денъ ще трѣбва да търсишъ, е добре да се говори на детето за човѣчина, състрадание, милосърдие, лицемѣрие и пр.

Но не трѣбва да се прекалява. Мизерията и безъ това клопа на много врати. И ако децата не я знаятъ днесъ, утре ще я знаятъ.

Малко ли тѣжни мисли ще изживяатъ единъ денъ тѣзи деца?

Единъ жизнерадостенъ погледъ къмъ свѣта, самоувереностъ въ живота, повеселеностъ и пр. отговарятъ по-добре на детската душа и по-добре подготвятъ бъдещия гражданинъ или гражданинка за преуспѣване въ живота, който имъ предстои.

Бор.

Изложението на плѣвенскитъ хлѣбари

Плѣвенскитъ хлѣбари сж отпразвили до правителството едно изложение за материалното положение на хлѣбарското селсвие, като искатъ премахване на хлѣбнитъ марки.

Между другото въ своето изложение тѣ съобщаватъ, че по-рано въ Плѣвень е билъ консумиранъ дневно отъ 12 до 14,000 кгр. хлѣбъ, а сега едва произвеждали отъ 2,500 до 3,000 кгр. хлѣбъ.

По износа на млѣчни крави въ Гърция

Защо комисията отложи закупването на добитъкъ

Неотдавна въ Плѣвень бѣше пристигнала една гръцка комисия, натоварена да закупи около 500 глави млѣчни крави, искърска порода. Комисията бѣше обиколила много отъ гове доволнитъ центрове въ Плѣвенска, Луковитска, Ловчанска и Севлиеуска околии и е останала съ отлични впечатления отъ нашето гове.

Порали политически и главно валутни причини, по нареждане на атинското правителство, комисията е отложила закупването на добитъкъ за два месеца.

Преди комисията да пристигне отъново, тя ще предизвести плѣвенската земледѣлска катедра, която ще опредѣли ценъ роветъ отъ където ще бжде закупено нужното число крави.

Земледѣлско-стопански курсове въ плѣвенско

Интересътъ на селянитъ

Вчера плѣвенската земледѣлска катедра е открила едноседмични курсове по земедѣлие, скотовѣдство, лозарство и овощарство въ селата Радишево, Бръстовецъ и Учиндолъ — плѣвенско. Курсоветъ и въ тритъ села се посещаватъ отъ внушителенъ брой селяни, които проявяватъ голѣмъ интересъ къмъ всички стопански въпроси, интересуващи селото.

Катедрата ще открие последователно земледѣлски курсове и въ селата Опанецъ, Гривица, Долна Митрополия и Буковлъкъ. Наредила е до околиитъ агрономства въ окръга да предприематъ сжчо организирането на такива курсове.

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗА ЦИМЕНТЪ АКЦ. Д-ВО

„ЛЕВЪ“

Плѣвень, телефонъ 116
Телеграфически адресъ „Портландъ“

Винаги продава на много износни цени „Портландъ“ ЦИМЕНТЪ

Само въ Плѣвень отъ производството и сж построени:

окръжната палата, фабрика „Българска захаръ“, плѣвенската електрическа централа, новата мжжка гимназия, новата клиника и др.

Зимата дойде вече

Всички знаят, че Перляшкитъ каменни въглища

сж най-доброкачественитъ

винаги на складъ на едро и дребно първо и второ качество;
дървени въглища,
дърва сухи и сурови граничови
на най-низки цени

ще намѣрите въ склада на **АНГЕЛЪ В. СТОЙКОВЪ.** Находящъ се на ул. „Борисова“ въ складоветъ на Николай Войниковъ, сръ-пазаръ. Телефонъ 243.

ЕДИНЪ ФАКТЪ,

който отъ никого не може да се отрече е, че единствена плетачната фабрика

„СВ. НИКОЛА“

и следъ Коледа продължава да продава на неимовѣрно низки цени собственото си производство отъ най-финъ трикотаждъ: жакети, да ски блузи, модерни рокли, комбинизони, детски дрехи, ескимосчета, цѣли костюми, кюлоты и всички видове трикотажни стоки.
КАЗАНЛЪШКИ И ЕВРОПЕЙСКИ ПРЕЖДИ
Голѣмъ изборъ на цѣтлове. Използвайте случая!

ГАДАНЕ НА РЖКА

разказъ отъ Роже Режижъ

— Знаете ли, малка Шикета, че като парижанка, Вие не сте много весела?

— Извинете ме, господине! Бѣхъ се замислила... Но ще почнемъ вече да се забавляваме... Ето, мѣрете право въ джебелата блондинка, тамъ — на срещната маса! Ще я замѣря съ топка право между дветъ и гърди, така свободно разкрити... Тя направи така както каза и г. Жамбоа започна гръмко да се смѣе. Не му трѣбваше много за да се развесели.

Два или три пѣти презъ годината г. Жамбоа идваше да прекара няколко дни въ Парижъ, за да се налудува, както се изразяваше самъ той. Изведнажъ изоставяше стария човѣкъ, каквото бѣше, забравяше възрастятъ си, качеството си на жененъ, тежкитъ си общински грижи, — отъ двадесетъ години насамъ той бѣше кметъ на малкото градче Бюзъ-бокъ-сюръ-ьоръ, — и играеше ролята на господинъ, който се весели и забавля-

ва изъ нощнитъ заведения на Монмартръ. И той се забавляваше и веселеше толкозъ повече, колкото по силно му се струваха като забранени плодове рѣдикитъ му „изчезвания“ отъ провинциалното градче.

Тази вечеръ, току-що пристигналъ въ Парижъ, той се отпразни веднага въ „Бомбиксъ“, неговия предпочетенъ дансингъ, обичайното мѣсто на неговитъ забавления и веселия. Съ влизането си още той „улови“ първата хубавичка жена, която срещна по пътя си. Това бѣше малката Шикета. Тя бѣше още много млада и хубава, но тъй много набѣлена и начервена, че се искаше човѣку да отмахне тази маска отъ пресилени цѣтлове и краски, за да види колко лицето ѝ отъ долу трѣбваше да бжде по-хубаво! И после, тя тъй много и неспирно се смѣеше. Най-много се смѣеше, когато г. Жамбоа я отвеждаше къмъ една маса и поржчваше шампанско. Но току-що се бѣха намѣрили тя и той единъ срещу други лице въ лице, и Шикета изгуби изведнажъ веселостта си. Еднажъ само се пристори чувствително къмъ забележителъ на своя кавалеръ и се помжчи да премахне смущението си. После отъново спрѣ да се смѣе и млѣкна.

— А, наистина, — каза г-нъ Жамбоа, — никога не съмъ виждалъ парижанка, и то отъ Монмартръ, като васъ! Да не би да ви не харесвамъ?

— Не, не! — протестира тя, — Боли ме слабо главата тази вечеръ, но ще миине. Презъ това време искате ли да ви погадамъ на ржка?

— Вие?

— Да, азъ. Зная много хубаво да гадая, ще видител! Дайте ми ржката си, лѣвата, разбира се, и не се мърдайте!

Тя се наведе върху голѣмата ржка, широко разтворена върху покривката, и каза:

— Вие сте на петдесетъ и три години, и сте жененъ.

— О, съвсемъ не е хитро всичко това, тъй като и години тѣ ми и прѣстена ми се виждатъ!

— Жененъ сте за една много висока и много слаба жена, и която, какъ да кажа, — не винаги е засмѣна... Вие нѣмате деца. Живѣете въ Нормандия, въ едно малко градче по брѣга на Бора, където сте кметъ.

— А! — каза г. Жамбоа, който започна да се смущава.

— Къщата ви се намира на голѣмия площадъ, близо до църквата. На преденъ планъ има четири прозореца на първия

етаждъ, петъ на втория етажъ и една малка беседка на страна въ градината...

— О!...

— Съ една дума, вие се наричате г. Жамбоа, — Арсенъ Жамбоа, синъ на починалия вече г. Дезире...

Тя млѣкна. Той не посмѣ да отрече. Най-после, следъ дълго млѣчане, той запита:

— Ами бъдещето? Можете ли да ми предскажете бъдещето все така точно и ясно, както ми казахте миналото?

Този пътъ Шикета се засмѣ много искрено и прямо.

— За това, господине кмете, съвсемъ съмъ неспособна!

— Не ме наричайте господине кмете!

— Извинете ме! Навикъ!

— Какъ така „навика“?

— Най-сетне, ето защо: не сте ли ме още познали, господинъ Жамбоа? Ако гадая така добре по линиитъ на ржката ви, то е защото, преди да бжде Шикета и преди да започна да посещавамъ и живѣя изъ нощнитъ заведения на Монмартръ, живѣхъ въ Бюзобъкъ въ течение на двадесетъ години. Азъ съмъ Луиза, Луиза Малтеръ. Не си ли спомнате? Луиза Малтеръ, дъщерята на тенекеджията...

— Ти ли си?

— Да, азъ съмъ.

— А, я гледай! Да, сега вече те познахъ. Малката Луиза! Да, наистина, това е вѣрно!... Дяволъ да го вземе, съвсемъ не съмъ предполагалъ... Но защо така ти?...

— Моля ви, господинъ Жамбоа, не ме упрѣквайте! Зная всичко онава, което бихте ми казали. Какво искате? Такъвъ е животътъ... Но, да не говоримъ за това... Но тъй като имахъ щастие да ви срещна тази вечеръ, можете да ми направите голѣмо удоволствие: разкажете ми нѣщо ново изъ нашия роденъ край!... Баба Хошкорнъ държи ли още своето галантерийно дюкянче? Ами Роза Лъкашъ, дъщерята на хлѣбаря, омжи ли се? А стария Маломъ продължава ли все още да пощипва крачетата на малкитъ момиченца, които се връщатъ отъ училище?

Въпроситъ прѣцѣха като сухи прѣчки съ тѣхнитъ къси запитвания, — ту иронични, ту любезни. Г. Жамбоа се смѣеше да имъ отговаря съ сжщата бързина. Тѣ повече не се смѣеха, нито той, нито тя!... Наведени надъ масата, съ приближени една до друга глава тѣ забрави-

ха шампанското, което се стопляше вече въ чашитъ; малкитъ памучни топки се надпреварваха въ пространството; тѣ забравиха танцборитъ, и джаза, и блѣсковия и разкошенъ видъ на фамезния дансингъ „Бомбиксъ“.

Чрезъ красотата на събудиитъ спомени, тѣ отново създаваха тѣхния хоризонтъ на нормандската долина, малкото градче, тихитъ улочки, скрити задъ всѣка стрѣха познати лица...

Когато тѣ спрѣха да говорятъ струваше имъ се, че се събуждаха отъ нѣкакъвъ красивъ сънъ...

Първи г. Жамбоа настѣпи въ реалността. На единъ дѣхъ той гаврътна своята чаша шампанско и каза:

— Но, да оставимъ всичко това!... Изпий чашата си и да вървимъ!

— Не, г. Жамбоа!

— Какъ? Не желаетъ ли да прекараме нощта заедно?

— Не, — повтори увѣрено Шикета, — Ако искате, ще ви запозная съ нѣкоя моя хубава приятелка!... Но азъ, не, — немога, немога!...

И въздѣхвайки, тя прибави:

— Следъ всичко онова, което ние си казахме, виждате ли, мисля, че ще направимъ престаплене!...

Отъ френски: В. Стефновъ.

СТОПАНСКА ТРИБУНА

ХРОНИКА

Контрола върху млъчността на кравитъ

Непрестанното спадане цените на зърнените произведения...

Резултатът от тая ориентировка е: основането от рономитъ само въ Плъвенския околия 4 самостоятелни оперативни млъкарници и 3 новани като секции на кредитнитъ кооперации.

Макаръ и функционирайтъ отъ недавна 30 ноември 1932 год., тѣ нѣма да приематъ и преработятъ 325,785 литри млъко.

При опредѣляне доходността отъ една крава главниятъ доходъ е отъ млъкото. Ето защо, налага се, стопанинътъ да знае какво количество му дава кравата и какво ще му иде купената отъ него.

Прави впечатление, че стопанинътъ при закупи на крави обръща внимание главно на вимето, е, на външнитъ форми.

Ако бихме могли, обаче, да предѣлимъ въз основа на външнитъ форми млъчността на една крава, естествено е, да за практиката би имало голямо значение.

Външнитъ форми биха ни послужили при купуването на доини крави, особено на млъченъ добитъкъ, най-вече при избирането на възплоденъ материалъ.

Естествено е, че да се обърне внимание при покупката на крави главно на голѣмината обема на вимето е грѣшка. ащото практиката ни доказва, е крави съ малко виме ни даватъ повече млъко отколкото крави съ по-голямо виме.

най-добрия познавачъ не би отгълъ да предѣли по този начинъ млъчността на младитъ телици и на възрастнитъ крави презъ периода на прерушаването.

Грѣшка е сжчо така да се предѣля млъчността на кравитъ и върху другитъ млъчни признаци: дебелина на рога, ънки по шията, горна и долна млъчни ямки, млъчни вени, ежду-ребрени пространства, ѣдравината на опашката и р. и пр.

Олититъ ни показватъ, че а се опредѣля млъчността на една крава въз основа реценката на екстериора модемъ съ сигурностъ да отгатемъ до 19%, а въз основа а контролата съ сигурностъ о 90%.

Ясно е, че да избира стопанина крави главно въз основа а екстериора е голѣмъ рискъ, е, лотария, при която не се нае, купения билетъ каква ечалба ще му донесе. Очевидно е, че контролата на млъото е най-сигурния начинъ за предѣляне доходността на кравитъ.

Съ контролата се цели: 1) да се опредѣли за една година какво количество млъко ще даде кравата; 2) каква е маслеността на млъкото; 3) какво количество храна е употребена а година и 4) каквъ е чистия доходъ. Чрезъ контролата стопанина ще може да провъи, коя крава е съ висока млъчностъ, за да я задържи въ стопанството си и да задържи

тъмъзлъкъ отъ нея, а недоходната, маломлъчната да продаде.

Въ окръжа контролата, ржководена отъ агрономитъ, е започната отъ 1929 год. Голѣми бѣха изненадитъ на говедовъдцитъ, които подложиха кравитъ си на контрола. Тѣ се убедиха за едно кжшо време, че не сж знаели млъчността на своя добитъкъ.

Дае крави въ едно стопанство, употребяватъ едно и сжщо количество храна, едната за година дава 1500 кгр. млъко съ 3% масленостъ, а втората дава 3200 кгр. млъко съ 4.5% масленостъ. Това обстоятелство обори твърдението на стопанитъ, че всички крави за да даватъ въ изобилие млъко е достатъчно да бждатъ добре хранени. Но ние имаме и крави, които макаръ, че сж добре хранени, не даватъ повече отъ 1500 килограма млъко. Такива крави не би трѣбвало да се държатъ защото тѣ нанасятъ само за г у б и на стопанина.

Презъ последната 1931/1932 г. контролата е приключена съ 134 крави. Отъ тѣхъ 64 крави или 47.7% сж дали подъ 2000 литрч млъко, а 70 крави т. е. 52.23 сж дали надъ 2001 кгр. млъко.

Отъ нашитъ изчисления кравитъ, които даватъ по 2000 литри млъко сж недоходни за стопанството. Тѣ сж въ негова тежестъ и тѣ трѣбва да бждатъ продадени. За да се опредѣли доходността на кравитъ, е необходимо да бждатъ всички подложени на контрола. По този начинъ ще отстранимъ всички търтейки отъ стопанството.

Ето защо предѣлнитъ стопанинъ ще гледа да подложи кравитъ си на контрола.

Днесъ когато стопанина е въ невъзможностъ да удовлетвори най-необходимитъ си нужди претяжение върши всѣки, който държи недоходни животни. А единствения и най-сигурния методъ за опредѣляне млъчността на кравитъ е контролата. Нека не се забравя отъ стопанитъ, че при купуването на бици за общинитъ се търсятъ изключително само бици отъ контролирани майки. Грѣскитъ и турскитъ комисии, които закупуватъ крави, търсятъ винаги такива съ доказана млъчностъ и масленостъ. Следователно стопанитъ трѣбва да бждатъ подготвени да удовлетворятъ исканията на комисии и чуждестранитъ търговци.

Прочие, напоследъкъ когато всѣки обществени и стопански дейци полагатъ грижи да закрепятъ и направятъ жизнеспособно земеделското ни стопанство, ще допринесатъ грамадна полза въ това отношение, кѣто подкрепятъ и съдействатъ за разширение на контролата на млъчния добитъкъ въ избранитъ говедоъдни центрове въ сърдцето на говедоъдната България — Плъвенския окръжгъ. Нашиятъ апелъ къмъ стопанитъ е: подлагайте редовно и масово кравитъ си на контрола!

Иванъ Георгиевъ (районенъ инспекторъ по говедовъдството)

Обявления за „Северно Ехо“ се приематъ въ печатница „Изгрѣвъ“, телефонъ 55 въ кнжарницата на Братя Игнатеви, при всички будки въ града и отъ нашитъ инкасатори. Обявления въ Червенъ Бръгъ се приематъ въ книжарницата на Георги Поповъ, въ Луковитъ — при Христо Черневъ, въ Левски — при Вл. Лигловъ, въ Ловечъ — Коста Михайловъ, въ Долни Дѣбникъ — при Духленски, въ Телишъ — при Голѣмановъ, въ Садовецъ — при П. Пѣевъ, въ Лѣтница — при Мих. Въжаровъ и въ Никополъ — при Георги Пенчевъ.

Денъ на въздържанieto. — Въ понеделникъ, 16 т. м., въ 6 и пол. часа следъ обѣдъ въ салона на популярната банка отъ името на плъвенското въздържателно д-во „Трезво общество“ г. Александъръ Георгиевъ, агитаторъ на Българската въздържателска федерация ще говори на тема: „Забраната въ Америка днесъ“, а г. Николай Ив. Коларовъ на тема: „Разрушителното действие на алкохола въ човѣшкия организъмъ“. Сказкиятъ представяватъ голѣмъ общественъ интересъ. Входъ свободенъ.

Общински изборъ. — Утре, недѣля, ще бжде произведенъ изборъ за общински съветници въ с. Учендолъ, плъвенско. Въ избора ще се състезаватъ нѣколко листи.

За работническитъ книжки. Инспекцията на труда съобщава на всички работодатели отъ района си, че до края на този месецъ тѣ сж длъжни да представятъ книжкитъ на работничитъ си за завърка. Следъ опредѣления срокъ за работодатели не изпълнили нарежданieto и ще се съставятъ актове и ще бждатъ глобявани.

ПРЕЖДА европейска и казанлъшка голѣмъ изборъ — нови цѣтове пристигнаха при „ДѢДО МРАЗЪ“.

Училищни. — Днесъ въ Плъвенъ ще заседава окръжния училищенъ съветъ, предъ който окръжния училищенъ инспекторъ г. П. Поповъ ще направи докладъ за учебното състояние въ окръжа.

Вчера заседава окръжния инспекторски съветъ, който сжчо се занима съ въпроси отъ училищенъ характеръ.

Отложенъ курсъ. — Едноседмичниятъ библиотекарски курсъ, който тѣзи дни щѣше да се открие при д-во „Съгласие“, се отложи за неопредѣлено време поради липса на кандидати.

„ДѢДО МРАЗЪ“ е радостъ за всѣки. Посетете го!

Шарка по овцетъ. — Констатирана е шарка по овцетъ въ селата Ерменлуй, Вѣбелъ — никополско, и гр. Никополъ. Окръжниятъ ветеринаренъ лѣкаръ е наредилъ да се взематъ най-строги мѣрки за прекратяване на болестта.

Общинскиятъ съветъ. — На 23 т. м. се открива редовната сесия на общинския съветъ, която ще трае около 20 дни. Ще бждатъ внесени на разглеждане разни търгови преписки и бюджетитъ на общинскитъ стопански предприятия.

Най-новото, най-хубавото, най-евтеното. Кжде? Само при „ДѢДО МРАЗЪ“.

Една хубава книга. — Турена е вече подъ печатъ книгата „Сѣнки отъ стария Плъвенъ“ отъ Г. П. Домусчиевъ, благодарение съдействието и подкрепата на Плъвенския градски общински съветъ, който отпуска за издаване на тая книга 5,000 лева.

Както узнахме, половината отъ прихода на тая книга, ако се пласира, автора е обѣщанъ на ученическитъ трапезери въ Плъвецъ.

Очаквайте книгата, въ която съ наслада ще четете живо и художествено написани скици за старото и добро време на града ни.

Конференция. — Въ връзка съ новото разписание на влаковетъ, което понастоящемъ се изработва въ м-вото на желѣзницитъ, въ началото на идущия месецъ Дирекцията на желѣзницитъ ще устрои въ Плъвенъ стопанска конференция.

Разтурени общински съвети. — По подаване на оставки сж разтурени общинскитъ съвети на селата Кирилово — плъвенско, и Гумошникъ — троянско.

Химическо боядисване, чисти и глади платове и всѣкакви горни дрехи Константинъ Бояджиевъ.

За обезмитенитъ химикали. — Плъвенската земеделска катедра съобщава че въ Държавния вестникъ, брой 218 отъ 24 декем. м. г. е обнародвана наредбата за приложение на чл. 94 отъ закона за П. З. П. и О. П. имоти, съ което се освобождаватъ отъ вносно мито, акцизъ и др. всички химикали, препарати и изкуствени торове, употребявани въ земледѣлието. Ония търговци, които ще продаватъ упоменатитъ въ наредбата материали да изпълнятъ § 4 отъ сжщата като деклариратъ най-късно до понеделникъ, 15 т. м., въ катедрата, че ще се занимаватъ съ продажба на поменатитъ материали.

Търсете днесъ новия брой на хумористичния вестникъ „Щурецъ“. Излиза подъ редакцията на Фра Дяволо.

Дѣшниятъ брой на „Щурецъ“ е пъленъ съ много злободневни, фейлетони и шеги отъ Фра Дяволо, Хамлетъ Принцъ Датски, Щурецъ, Нерсретникъ, Змей Горянинъ, Ферибачи и др.

Европейски и казанлъшки прежди пристигнаха най-голѣмъ изборъ цѣтове за 1933 година шлагери: Мимоза, Иоана, Румба, Офелия, Биянка, Лола, Глория, Опера, Жулиета, Венера, Жана, и др. Видѣхте ли ги при Константинъ Бояджиевъ, химическо боядисване?

Учебни. — По ходатайството на училищното настоятелство м-вото на просѣтата е разрешило днесъ, Васильовденъ, ученицитъ отъ прогимназитъ и основнитъ училища въ града да нѣматъ учебни занятия.

Литературно-музикално утро. — Утре, недѣля, 10 и пол. часа въ салона на д-во „Съгласие“ спортния клубъ „Победа“ устройея голѣмо литературно музикално утро съ много интересна и подобрена програма.

Традиционна вечеринка. — На 18 т. м. вечерята въ салона на д-во „Съгласие“ мѣстната радикалска организация дава своята традиционна вечеринка съ много оригинална лотария. Концертната частъ на програмата се изпълнява отъ г-жа Гуга Пенджурова — Тричкова, Н. Кантарджиевъ и др.

Концертъ. — На 22 т. м. въ салона на популярната банка Домътъ на изкуствата и печата урежда единственъ концертъ на известния нашъ виолинтъ-виртуозъ Василь Черняевъ. Въ програмата сж застъпени Чайковски, Бахъ, Листъ, П. Владигеровъ и др.

Всѣки денъ хвърляшъ на вътъра по 20 — 30 лева. Ако вземешъ съ тѣзи пари билети отъ журналистическата лотария, можешъ да спечелишъ 250,000 — 100,000 — 50,000 — 20,000 — 10,000 и пр. и пр. и въ сжщо време ще извършишъ едно добро и полезно дѣло: ще допринесешъ за осигуряване старинитъ на българскитъ журналисти, за пенсионния фондъ на които се разиграва лотарията.

Миронъ Каракашевъ ЖБОЛЪКАРЪ ул. „Царъ Симеонъ“ 23 отново започна редовно да приема болни.

Четете „Северно Ехо“

Table with names and dates of appointments: Василка Д. Дучевска, Василка Пъшо Занова, Василка и Василь Георгиеви, Д-ръ Василь Гановъ, Василь Жековъ, Василь Шишковъ, Д-ръ Василь Шишмановъ, Инженеръ Василь Банзаровъ, Архитектъ Василь Хр. Пеевъ, Василь Жековъ, Василь Алековъ, Д-ръ Йорданъ Хайдудовъ, Йорданъ Дръновски, Борисъ Николовъ, Борисъ Бошковъ, Борисъ Ванковъ, Юрданка и Иванъ Антонови, Иванъ Байчевъ, Д-ръ Иванъ Бижевъ, Иванъ Ст. х. Ивановъ, Иванъ Цеконъ, Ив. Ив. Миндиликовъ, Иванъ Г. Стоманияковъ, Иванъ Н. Желѣзаровъ, Иванъ Евст. Петровъ, Иванъ Пашовски, Иванъ Денковъ.

И следъ празниците въ склада за платове на ф-ка НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ (срещу музея) се продаватъ на много низки фабрични цени най-модерни кангарни, цѣтгни и черни английски типъ, спортни балтонни и полушубни платове за предстоящия сезонъ. Одеала, килими и килимчета. Не пропускайте да използвате удобния случай.

Плъвенско градско общинско управление ОБЯВЛЕНИЕ № 833. Известява се на интересувашитъ се, че на 2 февруарий 1933 година отъ 10 до 11 часа въ общинското управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставка и монтажъ клинични съоръжения и хладилна инсталация въ новопостроената общинска клиника за смѣтка на бюджета за фн 1933/1934 год. на обща приблизителна стойностъ 3,230,000 лева. Депозитъ се иска 2% въ банково удостоверение, който се допълва до 5% следъ утвърдението на търга. Офериря се и се плаща въ български лева. Всички разноси по търга сж за смѣтка на конкурента. Поемнитъ условия и скици се изпращатъ веднага при поискване отъ общината. Сжщитъ сж корегирани по решение на общинския съветъ, съобразно резултатитъ отъ произведенитъ по-рано три редовни търгове за сжщото предприятие. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията, правилника за прилагането му и всички специални закони, споредъ естеството на предприятието сж задължителни. гр. Плъвенъ, 10 януарий 1933 година. ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ТЪРСЕТЕ ПАПИРОСИТЪ „ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“ ПЪРВО и „БЪЛГАРЧЕ“ ТРЕТО въ луксозенъ амбалажъ. За празниците специални хармани!

Запомнете, хубава закуска сутринъ можете да имате само въ баницарница „МАКЕДОНИЯ“ (срещу хотелъ „Сплендингъ“) Винаги екстра баница приготвена съ чисто масло, вкусни микици, овче прѣсно и кисело млъко.

БЕЛЕЖКИ БЕЗЪ ПОЛИТИКА

Героитъ на мира

Въ Франция е издадена нова читанка за деца отъ деленията, която иде като противовест на всички такива пълни съ шовинистични и милитаристични четива. Героитъ на мира заслужаватъ тоже такава адмирация, каквато възбуждатъ напалеоновитъ подвизи. Дадени сж сведения и кратки биографии на Пастьоръ, Нансенъ, Свети Францискъ отъ Асизи, Песталоци, Матилда Вридъ, Заменхофъ, Бетховенъ, Вагнеръ и др. гении, които доказаха, че човѣкъ може да не служи на войната и пакъ да бжде великъ и да обезсмърти името си и името на своята епоха. Нека и нашитъ „читанкаджии“ взематъ бележка отъ тоя трудъ на новото време въ Франция.

Рекордъ за даване кръвь отъ здравъ човѣкъ на боленъ

Споредъ маджарскитъ вестници, нѣкой си Михалъ Тотинъ отъ Буда-Пеша, е постигналъ свѣтовния рекордъ за даване кръвь за дифузия при равни операционни случаи на болни.

Тотинъ е болниченъ прислужникъ въ една пещенска болница. За времето отъ 1928 г. до 1932 г. при 66 случая той е давалъ своята кръвь за болни. Общо той е далъ 70 литри отъ своята кръвь. Тотинъ не е повече отъ 30 год. и въпреки загубата на толкова кръвь, той се чувства свежъ и здравъ и съ голѣмъ апетитъ, благодарение на който възстановява загубената си кръвь. Той е готовъ отново да жертва своята кръвь за нѣкой болникъ.

Туберкулозата намалява

Известниятъ лѣкаръ — специалистъ д-ръ Гералдъ П. Уебъ отъ гр. Колорадо, Америка, въ една своя сказка, която напоследъкъ е държалъ предъ членоветъ на едно медицинско дружество съ данни на рѣчка доказалъ, че заболяванията отъ туберкулоза, особено въ Америка, намаляватъ. Той подчерталъ, че следъ петъ години туберкулозата ще се счита за най-безопасната болестъ.

Една отъ главнитъ причини за заболяванията, казалъ д-ръ Уебъ, сж сждоветъ, въ които се приготвяла и държи храната. Затова тѣ трѣбва винаги да се държатъ чисти.

Пречистване на турския езикъ

Тѣзи дни председателтъ на турската република Кемалъ паша натоварилъ министъра на просвѣтата да изработи законопроектъ и правилникъ за про-

чистване на всички арабски и персийски думи и изрази въ турския езикъ. Ето едно подсъщане и за нашитъ държавници. Нѣма ли да се намѣрятъ и у насъ държавници съ усетъ къмъ чистотата на езика и съ съзнание за голѣмото значение на тая чистота при градежа на националната култура, за да се изчисти най-сетне българския езикъ отъ многобройнитъ недомислия и чуждици.

Щастлива Ромжния!

Неотдавна въ гр. Темишваръ се е състоялъ първия ромжски националенъ конгресъ противъ алкохола. Предъ конгреса рефериралъ и министерския пратеникъ Ем. Бокуца и между другото той направилъ следното интересно съобщение:

— Въ Ромжния презъ 1932 г. е имало 60 хиляди крѣчми, или 60 хиляди патентовани крѣчми, а само 35,000 учители и учителки и 14,000 свещеници, пастири и ходжи.

Струва ни се, че въ това отношение и ние не сме останали много назадъ!

За кризата е виновна жената

На конгреса на американското д-во „Поощрение на науката“, д-ръ Конверсъ, професоръ въ илинейския университетъ, въ една отъ своитъ речи за стопанската криза и нейнитъ причини, казалъ:

— Днешната криза както и всички затруднения въ стопанскитъ ни животъ сж предизвикани далеко не отъ механизацията на труда, отъ засилването и усъвършенстването на машината, а отъ това, че жената изтиска мъжа отъ производството и заема неговото мѣсто. Натрапването на жената въ стопанския животъ предизвика епидемията наречена „безработица“.

Въ свръзка съ тия изявления, американскиятъ ученъ съобщилъ, че тия дни една отъ най-голѣмитъ електрически компании на С. Щати решила да освободи всички омжени жени. Всички момичета обязательно подлежатъ на уволнение още отъ следния ден на своята сватба.

Компанията решила да работи, ако не изключително то поне, предимно съ мъже.

Д-ръ ПЕНЧО ТОНЧЕВЪ

се установи на частна практика и приема болни всѣки денъ следъ обѣдъ. ул. Александровска № 137. Среду околийското управление.

ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „БЪЛГАРСКА ЗАХАРЪ“ ПЛЪВЕНЪ

Фабрика — гара Долна Митрополия

Чисто национално кооперативно предприятие съ напълно внесенъ дѣловъ капиталъ и фондове

38 МИЛИОНА ЛЕВА

Засѣва срѣдно годишно 20,000 декари.

ПРОИЗВОДСТВО НА ЗАХАРЪ:

5,000,000 кгр. (бучки и кристалъ); меласа (за спиртъ) 2,500,000 кгр.; рѣзанки 30,000,000 кгр. (фуражъ).

Работници около 300 души.

ЧЛЕНОВЕ: 21,000 души, отъ които цвеклопроизводители 5,000 души — получаватъ общъ приходъ 30,000,000 лв., а държавата — отъ акцизъ, общъ налогъ и навло 60 милиона лева.

Пласмента на захарта се извърша отъ:

1. „ЗАДРУГА“ О. О. Д-во при съюза на популярнитъ банки — София.
2. Общиятъ съюзъ на Българскитъ земеделски кооперации — София и
3. Плѣвненската популярна банка.

Консумирайте само народна кооперативна захаръ!

Еlegantни, трайни, хубави, евтини нжжки, дамски и детски обуца

ще намѣрите само въ общарския магазинъ „ВЕНЕЦИЯ“ на ИЛИЯ ПЕТКОВЪ

По поржчка и готови Море отъ шушони и галоши пакъ въ „ВЕНЕЦИЯ“ Елате, провѣрете и купете!

По-случай внезапно заминаване преостжпва се добре уредена въ центъра на града

СЛАДКАРНИЦА Справка редакцията

Германска мелена сол въ оригинални торби по 50 кила. Финно качество, идеално бѣла, чиста и не се вкаменява пристигна при **ЕЛИЯ ХАИМОВЪ — Плѣвненъ** ТЕЛЕФОНЪ № 189.

Д-ръ ВАСИЛЪ ШИШМАНОВЪ

Специалистъ по кожно-венерическитъ болести

се премести въ собствения си домъ, ул. „Д. Константиновъ“ № 1 до „Св. Николаевското училище“ (срещу кжшата Музей).

Пивница „ИОТО“ — Плѣвненъ

ИОТО

е царьтъ на виното.

При ИОТО винаги и въ всѣко време ще намѣрите: пресни закуски на скара, отлежало пиво, натурални бѣли и червени вина и отлични ракии съ разкошни мезета. Всичко ненадминато по своя вкусъ и аромат.

Всѣка сутринъ шкембе чорба.

Телефонъ № 72.

Следъ коледа

голѣмо намаление ценитъ на моднитъ дамски МАНТА и мъжки БАЛТОНИ и ШУБИ

при магазинитъ на

Б. Топкаровъ & Ив. Семковъ, О. О. д-во ул. „Александровска“ № № 116 и 118.

Лозя за обработване на половинъ,

едното 8, другото 10 декари, въ Дюлюмсузъ, при Асанъ Рогозаря и Генчо Бойчиновъ. Споразумение НЕНЧО ЧОБАНОВЪ.

За търговци които рекламиратъ въ „Северно Ехо“ нѣма никога криза!

ШУШОНИ И ГАЛОШИ за млади и стари вие ще намѣрите само при

„МАША“ - Плѣвненъ Телефонъ № 261.

Побързайте да си поржчате обувки за празниците докато сме още по свободни.

Обувки „МАША“ еlegantни, трайни, евтини.

Дойренско учил. настоятелство, ловчанско

Обявление № 63

с. Дойрени, 11 януарий 1933 година.

Дойранското училищно настоятелство, Ловчанско околия, обявява, че на 23 т. м. Плѣвненската окръжна постоянна комисия ще произведе търгъ за построка на училище въ сждото село. Поемнитъ условия всички книжа се намиратъ въ постоянната комисия

ОТЪ УЧИЛИЩНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвненъ. Печ. №

Край*)

разказъ отъ Ненчо Илиевъ

Краятъ на войната настана. Макаръ и катастрофално печаленъ, този отдавна отчакванъ край изтрѣгна една дълбока и облекчителна въздишка по страдалната българска земя.

Цѣлиятъ градъ се бѣ стекълъ на Плѣвненската гара, за да посрещне първия влакъ, пълненъ съ войници, които се връщаха отъ южния фронтъ. Посрещачитъ — жени, старци и деца — мислѣха, че войницитъ сж изъ тѣхния край, ала оказа се, че тѣ бѣха отъ Свищовско.

Всѣкидневно минаваха край Плѣвненската гара по нѣколко влака, които пренасяха останалитъ живи войници. Почернѣли, изтощени и съ печални изражения на лицата, войницитъ носѣха въ душитъ си не само мъката на миналитъ страдания, но и страшна тѣжа за катастрофата, която сполетѣ родината.

Между многобройнитъ посрещачи имаше и едно осемгодишно момиченце на име Динка. Неговото невинно детско лице отразяваше сериозната загриженост на възрастна жена. Динка ходѣше край вагонитъ, пълни съ вой-

ници и внимателно ги разглеждаше. И тя, като възрастнитъ, дирѣше нѣкого.

Първиятъ тренъ замина, но Динка остана на гарата да чака други тренове. Почти всички хора бѣха си разотиили. Само нѣколко стражари стояха на перона, пушеха цигари и приказваха за лошия край на войната. Наблизо нѣколко ромънски и сръбски пленници разтоварваха отъ единъ вагонъ камени вжглища. Динка гледаше какъ тия нещастници хвърляха съ лопати вжглища и мислѣше за баща си, когото почти цѣла година не бѣ виждала.

Майката на Динка бѣ се поминала преди две години и тя живѣеше при баба си. Спомняше си деня, когато баща ѝ за последенъ път бѣ въ отпускъ, какъ той съ насълзени очи я притисна силно до гърдитъ си и я цѣлуна по устата. Тогава и тя заплака. Но скоро се утеши, като мислѣше, че нѣма да мине много време и баща ѝ пакъ ще се завърне.

Динка знаеше тогава, че баща ѝ отива на война, но не знаеше колко е страшна войната, нито пъкъ колко време ще трае. По късно, отъ по-възрастнитъ другарки тя узна, че войната е най-грозното нѣщо на свѣта, че тамъ хората се избиватъ по най-жестокъ начинъ. И тя често мислѣше за баща си и се молѣше въ душата си на Бога, да не бжде убитъ. Динка вечеръ лѣгаше съ мисълта за

него и се събуждаше съ ожада и мисълъ. И винаги въ нейната душа блѣскаше надежда, че той, защото е много добъръ, ще остане живъ и ще се завърне. Тогава, тогава тя ще му разкаже колко много е мислила и колко е плакала за него.

Пленницитъ си шепнѣха нѣщо съ живъ интересъ и продължаваха лениво да разтоварватъ вжглища, а Динка гледаше къмъ западъ, откъдето трѣбваше да се заваде отчакваниятъ влакъ.

„Кжде ли се намира сега татко? ... Защо ли се бави? Защо си не дойде по-скоро? Не знае ли, че азъ го чакамъ!“

Такива мисли терзаеха невинната душа на Динка. „Колко сж лоши хората! ... Защо пъкъ се биятъ ... не имъ ли е жалъ ... Но татко ще се върне ... ще се върне! ... Той е добъръ ... той е много добъръ ... той никога не е убилъ, защото е добъръ и затова и него нѣма да убиятъ!“

Въ това време желѣзопътната линия загърмѣ. Зададе се съ голѣмъ трѣсъкъ и обгърнатъ отъ облаци димъ другъ влакъ. Когато влакътъ спрѣ на гарата, Динка пакъ трѣгна край вагонитъ и внимателно разглеждаше войницитъ, които поради еднаквата униформа и поради еднаквитъ страдания си приличаха единъ на другъ.

... „Ето, онзи тамъ, трѣбва да е татко! Мустацитъ му сж черни и голѣми, сждо като на татко!“

И Динка се доближи. Вгледа се по-внимателно.

Не! Не е той. Носѣтъ на татко не е толкова широкъ!“

Тя се вгледа въ другъ вагонъ, спираше бѣгълъ погледъ върху всѣки войникъ и струваше ѝ се, че ей-сега ще съзрѣ баща си и сърцето ѝ неукротимо тупаше, сякашъ искаше да изхвъркне изъ гърдитъ и преди нея да на мѣри баща ѝ ... Динка обиколи всички вагони, но напразно. Звънецътъ удари, свирката оглушително прошепи въздухътъ и трѣгна. Скоро гарата пакъ запусть. Останаха само пленницитъ и тя.

... „Сигурно и тѣзи ромъни иматъ деца! ... Какво ли мислѣтъ децата имъ за тѣхъ ... плачатъ ... и ги чакатъ да се завърнатъ!“

Мръкна се. Пристигна още единъ влакъ. Динка пакъ старателно обиколи всички вагони и изгледа всички войници, но не намѣри между тѣхъ баща си. Съ бурна тревога въ измъчената си душа, тя се завърна въ гарата при баба си.

— Е, видѣ ли, азъ нали ти казахъ, че баща ти нѣма да си дойде! Тѣхната девизия още не е трѣгнала ...

— А кога ще си дойде?

— Господъ знае, чедо!

— Но, бабо, нали той е живъ!

... нали ще се върне! ...

— Живъ е, живъ е дете мое! ...

— Бабо, азъ не искамъ да го убиятъ! ... азъ искамъ той да

си дойде! ...

— Щомъ искашъ, помоли се тогава на иконата!

И Динка се изправи смирено предъ изпрашения и неясенъ образъ на св. Богородица, започна да се кръсти съ малката си ржчица и зашепна съ цѣлата си душа гореща молитва за баща си.

На другия денъ Динка се събуди подъ неизличимото впечатление на единъ чуденъ сънъ. Сънува тя, че баща ѝ се върналъ облеченъ въ нови свѣтли дрехи, каквито войницитъ не носятъ. Донесълъ ѝ нова рокличка и лачени чепички, хубаво палтенце и шапка съ синя копринена панделка. Шапката бѣ пълна съ сжпни бонбони, обвити съ лъскави златисти и сребристи обвивки. И тя, като си припомняше съ голѣма радостъ дивния сънъ, отново се отправи за гарата. Тамъ Динка завари два влака, готови да заминатъ. Вагонитъ бѣха пълни съ войници. Тя обикаля, вглежда се, но въ лицето на никой отъ войницитъ не можа да познае баща си.

Цѣлата седмица Динка неуморно отиваше на гарата. Много влаковетъ посрещна, хиляди войници се завърнаха, само баща ѝ още го нѣмаше. Влаковетъ вече престанаха да пренасятъ войници, но Динка не преставаше да ходи на гарата. Тревогата ѝ ставаше неукротима. Динка започна да се връща у дома си съ плачъ и по цѣли часове ридаше безутешно и покъртително.

Веднѣжъ Динка завари на гарата четири влака и усърдно трѣгна край вагонитъ, премина отъ една линия на друга, обикали навсѣкжде, погълната всемо отъ мисълта за баща си, въ тия влакове имаше много малко войници.

И когато Динка, отчаяна уморена, трѣгна обратно по линиитъ съ намѣрение да върне, неочаквано и като и невидлици една маневрена машина, която вървеше задни комъ съ нѣколко вагона врелетъ върху нея и въ мигъ смаза ...

Притекоха се стражари и сж жащи отъ гарата, измъкнаха и подъ вагонитъ Динка, но тя вече обезобразенъ трупъ. Натвариха я на единъ файтонъ, да бжде откарана въ града. Стражаритъ искаха да узнаятъ името на детето, за да рапортиратъ своето началство за произшествието. И тѣ усърдно разпитва набралитъ се. Едно момче отъ бюфета позна Динка, и каза:

— Това е момиченцето обучава отъ Горни Плѣвненъ Петъръ Босински!

Файтонджията, който бѣ завърналъ преди нѣколко дни отъ фронта, изгледа съ безпърдѣлна тѣжа смазаното дете извика:

— На Босински ли? ... Съ него ние бѣхме въ една рота. Горкиятъ, убиха го на „Церберъ при Дойранъ“ ...

*) Изъ токушо излѣзлата отъ печатъ книга „Времена и хора“.